

The Giving Tree
by Shel Silverstein

Translation	Transliteration	Hebrew
Once there was a tree...		פַּעַם אֶחָד הָיָה עֵץ...
And she loved a little boy.		וְהָיָה אָהָב יֶלֶד קָטָן אֶחָד.
And every day the boy would come		וְכָל יוֹם הַיֶּלֶד הָיָה בָּא
And he would gather her leaves		וְאוֹסֵף אֶת הָעָלִים שֶׁל הָעֵץ
and make them into crowns and play king of the forest.		וְעוֹשֶׂה מֵהֶם כְּתָרִים וּמְשַׁח בְּמֶלֶךְ הַיַּעַר.
He would climb up her trunk		הוּא הָיָה מְטַפֵּס עַל הַגִּזְע
and swing from her branches		וּמִתְנַדְנֵד לּוֹ עַל הָעִנְפִים
and eat apples.		וְאוֹכֵל תְּפוחֵי-עֵץ.
And they would play hide-and-go-seek.		וְהֵם הָיוּ מְשַׁחֲקִים
And when he was tired, he would sleep in her shade.		וּכְשֶׁהֵיֶלֶד הָיָה מֵתֵעִיף הוּא הָיָה נֹרֵם בְּצִלּוֹ שֶׁל הָעֵץ
And the boy loved the tree... very much.		וְהַיֶּלֶד אָהָב אֶת הָעֵץ מְאֹד מְאֹד.
And the tree was happy.		וְהָעֵץ הָיָה מְאֻשָּׁר.
But time went by.		אךְ הַזְּמַן חָלַף לוֹ.
And the boy grew older.		וְהַיֶּלֶד הָלַךְ וְגָדַל.

<p>And the tree was often alone.</p>		<p>וְלַעֲתִים קְרוּבוֹת הָעֵץ נִשְׂאָר לְבַדּוֹ.</p>
<p>Then one day the boy came to the tree and the tree said, "Come, Boy, come and climb up my trunk and swing from my branches and eat apples and play in my shade and be happy." "I am too big to climb and play," said the boy. "I want to buy things and have fun. I want some money. Can you give me some money?" "I'm sorry," said the tree, "but I have no money. I have only leaves and apples. Take my apples, Boy, and sell them in the city. Then you will have money and you will be happy."</p>		<p>וְאִזְ הֵיָלַד בָּא יוֹם אֶחָד אֶל הָעֵץ וְהָעֵץ אָמַר: "בּוֹא, יֶלֶד, בּוֹא תִטַּפֵּס עַל הַגָּזַע שְׁלִי, תִתְנַדֵּד עַל הָעֲנָפִים וְתֵאכַל תְּפּוּחִים וְתִשְׁחַק בְּצִלִי וְתִהְיֶה מְאֻשֵׁר" "אֲנִי יוֹתֵר מְדִיגוֹל בְּשִׁבִיל לְטַפֵּס וְלִשְׁחַק" אָמַר הַיֶּלֶד. "אֲנִי רוֹצֶה לְקַנּוֹת דְּנָרִים וְלַעֲשׂוֹת חַיִּים. אֲנִי רוֹצֶה קֶצֶת כֶּסֶף. אֵתָּה יָכוֹל לָתֵת לִי קֶצֶת כֶּסֶף?" "אֲנִי מִצְטָעֵר", אָמַר הָעֵץ, "אֲנִל אֵין לִי כֶסֶף. יֵשׁ לִי רַק עָלִים וְתְפּוּחִים. קַח אֶת הַתְּפּוּחִים שְׁלִי, יֶלֶד, תִּמְכּוֹר אוֹתָם בָּעִיר. כִּי יִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף וְתִהְיֶה מְאֻשֵׁר."</p>
<p>And so the boy climbed up the tree and gathered her apples and carried them away.</p>		<p>וְאִזְ הֵיָלַד טַפֵּס עַל הָעֵץ וְקִטַּף מִמֶּנּוּ אֶת אֶתּוֹ.</p>
<p>And the tree was happy.</p>		<p>וְהָעֵץ הָיָה מְאֻשֵׁר.</p>

<p>But the boy stayed away for a long time... and the tree was sad. And then one day the boy came back and the tree shook with joy and she said, "Come Boy, climb up my trunk and swing from my branches and be happy.</p>		<p>אָבַל הַיְלֵד הֶלַךְ וְלֹא חָזַר הַרְבֵּי זְמַן... וְהָעֵץ הָיָה עֲצוּב. וְאַז יוֹם אֶחָד הַיְלֵד חָזַר וְהָעֵץ רָעַד מְרֹב שִׂמְחָה וְאָמְרָה: "בּוֹא, יְלֵד, טַטְפֵּס עַל הַגָּזַע שְׁלֹו וְתַתְנַדֵּד עַל הָעֲנָפִים וְתִהְיֶה מְאֻשֵּׁר."</p>
<p>"I am too busy to climb trees," said the boy. "I want a house to keep me warm," he said. "I want a wife and I want children, and so I need a house. Can you give me a house?" "I have no house," said the tree. "The forest is my house, but you may cut off my branches and build a house. Then you will be happy."</p>		<p>'אָנִי יוֹתֵר מְדֵי עָסוּק בְּשִׁבִיל לְטַפֵּס עַל עֲצִים", אָמַר הַיְלֵד. "אָנִי רוֹצֶה בַּיִת, שִׂיְהִיָּה לִי חֹם", הוּא אָמַר. "אָנִי רוֹצֶה אִשָּׁה וְאָנִי רוֹצֶה יְלָדִים, וּבְשִׁבִיל זֶה אָנִי צָרִיךְ בַּיִת. אַתָּה יְכוּל לָתֵת לִי בַיִת?" "אֵין לִי בַיִת", אָמַר הָעֵץ, "הַיַּעַר הוּא בַיִתִּי. אָבַל אַתָּה יְכוּל לְקַצֵּץ אֶת הָעֲנָפִים שְׁלִי וּלְבַנוֹה בַיִת. אִז תִּהְיֶה מְאֻשֵּׁר"</p>
<p>And so the boy cut off her branches and carried them away to build this house.</p>		<p>הַיְלֵד קָצַץ לָעֵץ אֶת עֲנָפָיו וְלָקַח אוֹתָם אֶתוֹ לְבִנוֹת אֶת בַּיִתוֹ</p>
<p>And so the tree was happy.</p>		<p>וְהָעֵץ הָיָה מְאֻשֵּׁר.</p>

<p>But the boy stayed away for along time. And when he came back, the tree was so happy she could hardly speak. “Come Boy,” she whispered, “come and play.” “I am too old and sad to play,” said the boy. “I want a boat that will take me far away from here. Can you give me a boat?”</p>		<p>אָבֵל הַיָּלֵד הֶלֶךְ וְלֹא חָזַר הַרְבֵּה זְמַן. וּכְשֶׁהוּא חָזַר הָעֵץ הָיָה כָּל-כֶּךָ מְאֹשֵׁר שֶׁבְקָשֵׁי הַצְּלִיחַ לְדַבֵּר. ”בּוֹא, יָלֵד”, הוּא לָחַשׁ, ”בּוֹא תִשְׁחַק”. ”אֲנִי יוֹתֵר מְדִי זָקוּ וְעָצוּב בְּשִׁבִיל לְשִׁחַק” אָמַר הַיָּלֵד. ”אֲנִי רוֹצֶה סִיָּרָה שֶׁתִּקַּח אֹתִי הַרְחֵק הַרְחֵק מִכָּאן. אֵתָּה יָכוֹל לָתֵת לִי סִיָּרָה?”</p>
<p>“Cut down my trunk and make a boat,” said the tree. “Then you can sail away... and be happy.”</p>		<p>’כְּרוֹת אֶת הַגֹּזַע שְׁלִי וְתַעֲשֵׂה לְךָ סִיָּרָה”, אָמַר הָעֵץ. ”כֶּךָ תוּכַל לְהַפְלִיג לְמַרְחָקִים... וְתִתֶּיָּה מְאֹשֵׁר”.</p>
<p>And so the boy cut down her trunk</p>		<p>הַיָּלֵד כָּרַת לָעֵץ אֶת הַגֹּזַע</p>
<p>and made a boat and sailed away.</p>		<p>וּבָנָה לוֹ סִיָּרָה וְהִפְלִיג לְמַרְחָקִים.</p>
<p>And the tree was happy...</p>		<p>וְהָעֵץ הָיָה מְאֹשֵׁר...</p>
<p>but not really.</p>		<p>אָבֵל לֹא מְאֹשֵׁר מִמֶּשׁ.</p>

<p>And after a long time the boy came back again. "I am sorry Boy, said the tree, "but I have nothing left to give you -</p>		<p>ואַחֲרֵי הַרְבֵּה זְמַן הַיֶּלֶד חָאזַר שׁוּב. "אָנִי מִצְטָעֵר, יֶלֶד", אָמַר הָעֵץ, "אָבֵל לֹא נִשְׂאֵר לִי שׁוּם דָּבָר לָתֵת לָךְ -</p>
<p>My apples are gone." "My teeth are too weak for apples," said the boy. "My branches are gone," said the tree. "You cannot swing from them -" "I am too old to swing on branches," said the boy. "My trunk is gone," said the tree. "You cannot climb -" "I am too tired to climb," said the boy. "I am sorry," sighed the tree. "I wish that I could give you something... but I have nothing left. I am just an old stump. I am sorry..."</p>		<p>הַתְּפוּחִים לִי כְּבֹר אֵינָם." "הַשְּׁנַיִן שְׁלִי יוֹתֵר מְדִי חֲלָשׁוֹת בְּשִׁבִיל תְּפוּחִים", אָמַר הַיֶּלֶד. "הָעֵנָפִים שְׁלִי כְּבֹר אֵינָם" אָמַר הָעֵץ. "יוֹתֵר לֹא תוּכַל לְהִתְנַדֵּד עָלֵיהֶם -" "אָנִי יוֹתֵר מְדִי זָקֵן בְּשִׁבִיל לְהִתְנַדֵּד עַל עֵנָפִים", אָמַר הַיֶּלֶד. "הַגִּזַּע שְׁלִי כְּבֹר אֵינְנוּ", אָמַר הָעֵץ, "לֹא תוּכַל לְטַפֵּס -" "אָנִי יוֹתֵר מְדִי עֵיף בְּשִׁבִיל לְתַפֵּס", אָמַר הַיֶּלֶד. "אָנִי מִצְטָעֵר", אָמַר הָעֵץ, "הַלּוֹאִי שְׂיִכְלֵתִי לָתֵת לָךְ מִשְׁהוּ... אָבֵל לֹא נִשְׂאֵר לִי כְּלוּם. אָנִי סָתֵם גִּזַּע כְּרוֹת זָקֵן. אָנִי מִצְטָעֵר..."</p>

<p>I don't need very much now," said the boy, "just a quiet place to sit and rest. I am very tired." "Well," said the tree, straightening herself up as much as she could, "well, an old stump <i>is</i> good for sitting and resting. Come, Boy, sit down. Sit down and rest."</p>		<p>"אני לא צריך הרבה עכשיו", אמר הילד "רק מקום שקט לשבת ולנוח. אני עייף מאד", "אם כך", אמר העץ וזקף את עצמו כמה שרק הצליח, "אם כך, גזע כרות זקן הוא כן טוב בשביל לשבת ולנוח בוא, ילד, שב לך ותנוח".</p>
<p>And the boy did.</p>		<p>והילד ישב.</p>
<p>And the tree was happy.</p>		<p>והעץ היה מאשר.</p>
<p>The End</p>		<p>סוף.</p>